

جای خالی تولیدات عاشورایی

حمید بهمنی، کارگردان سینما، با تأکید بر اینکه انقلاب اسلامی مدیون عاشورا و کربلاست و نباید مهجور به‌مانند تصریح کرد: اگر فرهنگ و تاریخی که ما داریم در اختیار غربی‌ها بود تاکنون ده‌ها فیلم در مورد آن تولید کرده بودند اما ما دست روی دست گذاشته‌ایم و هیچ اقدام درستی در این راستا انجام نمی‌دهیم.تاریخ اسلام پر از داستان‌های زیبا و اثر گذار است و از سوی دیگر داستان‌های قرآنی می‌تواند دستمایه تولید ده‌ها فیلم سینمایی ارزشمند قرار گیرد اما مدیران سراغ آن نمی‌روند! این مایه تأسف است که تنها یکی، دو فیلم در سینمای ایران درخصوص دین تولید شده و مسیر آثاری همچون «روز واقعه» ادامه پیدا نکرده است.

وی سپس اعمال نظر‌های سلیقه‌ای و شخصی برخی افراد خارج از حوزه سینما را یکی از دلایل ترس سینماگران برای رفتن به سمت موضوعات تاریخی و دینی بر شمرد و در این‌باره اظهار داشت: سینما متولی زیادی دارد. سینماگر یک اثر فرهنگی می‌سازد اما باید به خیلی افراد از علمای دین گرفته تا متولیان سایر دستگاه‌های فرهنگی جواب دهد از این‌رو نیاز است مدیران سینمایی با علما رایزی کنند تا آنها کتاب‌هایی را به‌عنوان مرجع معتبر به سینماگران علاقه‌مند تولید آثار تاریخی و دینی معرفی کنند تا فیلم‌ها از روی آن مراجع ساخته شود و کسی نتواند به فیلم‌های آنها ایراد بگیرد.بهمنی در بخش دیگری از این گفت‌وگو کم‌کاری درخصوص تولید فیلم و سریال در مورد حضرت امام‌حسین(ع) و یاران باوفای آن حضرت را درآورد و توصیف کرد و متذکر شد: این بسیار بد است جز «هختارنامه» که واقعه کربلا را حاشیه آن دیده می‌شد ما فیلم و سریال‌های زیادی در مورد زندگی این امام بزرگوار که مردم ایران عاشقانه او را دوست دارند تولید نکرده‌یم و جنبه‌های مختلف زندگی آن حضرت را به تصویر نکشیده‌ایم.

انتقاد از وضعیت تولیدات روز سینما و تلویزیون

پروانه معصومی، بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون با اشاره به وضعیت امروز فیلم‌های تولیدی سینما و تلویزیون، اظهار داشت: من که از زمان شیوع کرونا در عرصه هنر حضور ندارم و خود را کنار کشیدم. اما متأسفانه چند سالی است که کارها ضعیف شده و به محض اینکه کاری به‌اصطلاح گل می‌کند بعد از آن هر کسی سعی می‌کند به نوعی از آن کپی‌برداری کند و خلاقیتی وجود ندارد. خودم اگر بخواهم تلویزیون ببینم سریال‌های گذشته و شبکه «ی فیلم» را می‌بینم.وی در ادامه درباره دلایل ضعف سریال‌های کنونی تلویزیون به‌خصوص در ایام مناسبتی، گفت: به‌نظرم برای این موضوع ۳ علت وجود دارد یکی اینکه قسه‌ها ضعیف شده، دوم اینکه کارگردانی‌ها خوب نیست و مورد سوم دستمزدهای پایین است و امیدوارم به هنرمندان بیشتر برسند.بازیگر پیشکسوت سینما در تلویزیون با مقایسه جایگاه بازیگران در قبل و بعد از انقلاب، خاطر نشان کرد:قبل از انقلاب که اصلا توجهی به هنرمندان نمی‌شد، اما پس از انقلاب این توجه نسبت به هنرمندان یه‌یافت بود. بعد از انقلاب یک دوره طلایی در سینما و تلویزیون داشتیم ولی آن دوره گذشت و تمام شدوی در پایان درباره رعایت عفاف و حجاب در کارهای تولیدی پس از انقلاب، به‌جهان‌نیز گفت: ما در کشوری اسلامی زندگی می‌کنیم و رعایت عفاف و حجاب باعث شده که جنبه‌های هنری بازیگران خانم تقویت شود و این برای بازیگران پس از انقلاب یک امتیاز محسوب می‌شود.

فیلم و سریال مذهبی مخاطب بسیاری دارد

مجتبی فراورده، تهیه کننده سینما که سال هاست فیلمنامه «ثارالله» را آماده تولید دارد، گفت: معتقدم فیلم‌ها و سریال‌های مذهبی مخاطبان بسیاری دارد، به‌عنوان مثال ما در ایام محرم و صفر قرار داریم و همچنان سریال «هختارنامه» برای چندمین بار از تلویزیون پخش می‌شود و بیننده خود را هم دارد، تولیدات دیگری مانند «یوسف پیامبر(ع)» هم در داخل کشور بیننده داشت و هم در کشورهای دیگر مورد استقبال قرار گرفته است.این تهیه‌کننده سینما تأکید کرد: در بخش سینمانیز فضاهم‌گونه است به‌عنوان مثال سال ۸۲ فیلم سینمایی «مریم مقدس (س)» در سینماها با بلیت ۲۰۰ تومان اکران شد و نزدیک به ۸۰۰ میلیون تومان فروش داشت و این یعنی اینکه فیلم ۸۰۰ هزار بیننده و مخاطب داشت و به یکی از پرفروش‌ترین فیلم‌ها تبدیل شد. در سال ۸۹ نیز «ملک سلیمان» اکران شد و آن نیز اگر اشتباه نکنم با بلیت ۳ هزار تومانی ۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان فروش داشته است، این فیلم بارها در تلویزیون پخش شد و مخاطب خود را داشت. وی درباره تولید آثار مذهبی در شبکه نمایش خانگی به مهر گفت: به‌نظر شبکه‌نمایش خانگی می‌تواند بستر جدیدی برای فیلم‌ها و سریال‌های مذهبی باشد اما این نمان آن شبکه نمایش خانگی توقع زیادی داشت. به این جهت که مناسبات تولید در شبکه نمایش خانگی صرفاً مناسبات اقتصادی است و اقتصاد در این بخش حرف اول را می‌زند.زمانی که تولیدات امر مانند تلویزیون که از بودجه عمومی استفاده می‌کند یا سینما که از بودجه دولتی استفاده می‌کند یا ده‌ها سازمان بزرگی که تنها با شعار اسلام و دین و انقلاب بودجه‌های عمومی کشور را می‌بلند در این حوزه قدم برنمی‌دارند در حالی‌که وظایف ذاتی این نهادها فعالیت فرهنگی در راستای انقلاب اسلامی و دین است، چگونه می‌توان از شبکه نمایش خانگی انتظار داشت که به این مهم بپردازند.

فرهنگ

عکس علی‌رضا طایلمانی

احمد عزیزی، تعزیه‌خوان پیشکسوت از عدم‌حمایت‌ها می‌گوید

نسل آخر تعزیه در ایران

تکیه شوفرها به سنت ۷۵ ساله اول محرم میزبان تعزیه‌خوانان است

تعمیر گاه اسلامی می‌شناختند. تعمیر گاهی در خیابان قزوین که در محرم تکیه‌ای برای عاشقان حسین می‌شود.

پهنه رودکی و تعزیه‌خوانی

احمد عزیزی، از پیشکسوتان تعزیه‌خوانی است که در مجالس مختلف تعزیه‌خوانی کرده، وی درباره اجرایش در دهه اول محرم می‌گوید: «به دعوت بنیاد رودکی مانند سال‌های گذشته ۱۰ شب اجرای تعزیه داریم و مانند دیگر سال‌ها هم از دوم محرم تعزیه‌خوانی در تکیه شوفرها آغاز شده است. تکیه شوفرها در گذشته تعمیر گاهی با نام «اسلامی» بوده که توسط رانندگان تصمیم گرفته می‌شود تا در محرم اجرای مداحی و نوحه‌خوانی و… داشته باشند. سابقه عزاداری در این تکیه به بیش از ۷۵سال پیش بر می‌گردد. این تکیه به تکیه حسینی به معروف است. قبل‌ترها بعد از مداحی و نوحه‌خوانی، تصمیم بر این بوده که ۲شب اجرای تعزیه باشد. رفته رفته اجرای تعزیه جای مداحی را می‌گیرد و این تکیه دهه اول محرم ۱۰شب تعزیه دارد. سال‌ها پیش آقای میرزاعلی اجرای تعزیه را بر عهده داشت و بعد از فوت ایشان، فرزندانش تعزیه‌خوانی می‌کردند. حالا چندین سال است که ما تعزیه‌خوانی را انجام می‌دهیم.»

خوانش وقایع کربلا در ۱۰شب

عزیزی در ادامه به تعزیه‌هایی که در این تکیه اجرا می‌شود، اشاره می‌کند: «در طول ۱۰شب تعزیه‌خوانی حضرت مسلم، حر ریاحی، حضرت علی اکبر(ع)، حضرت قاسم(ع)، حضرت امام حسین(ع)، وقایع بازار شام، شاهچراغ، حضرت رقیه(س) و… را داریم. در این تعزیه‌خوانی، یک حوزره من را همراهی می‌کنند که شامل موافق خوانان و مخالف خوانان، عوامل لباس و موسیقی و تدارکات هستند.»

«سفیر» (فریبرز صالح)، «روز واقعه» (شهرام اسدی) و «رستاخیز» (احمدرضا درویش)

تنها فیلم‌های سینمای ایران هستند که در قالب فیلم تاریخی، مذهبی ماجرای عاشورا را دستمایه قرار داده‌اند. البته که فیلم مرتبط با مضامین عاشورایی بسیار داریم ولی اگر قرار بر راجع مستقیم به تاریخ باشد فقط از همین ۳ فیلم به‌عنوان اثری سینمایی و داستانی‌گو می‌توان نام برد. این تقریباً کل دارایی سینمای ایران در این حوزه است و دلیل اینکه تعداد چنین آثاری انگشت‌شمار است را هم باید در دشواری‌های ساخت فیلم تاریخی، مذهبی (که تقریباً از توان بخش خصوصی خارج است) و حساسیت‌های مضمونی دانست. سفیر محصول ۶۰ و با تمرکز بر اتفاقی در حاشیه ماجرای عاشورا، به‌عنوان نخستین تجربه سینمایی در این زمینه، با وجود موفقیت در جذب مخاطب، (پرفروش‌ترین فیلم سال ۶۲) به تولیدات مشابهی منجر نشد. فیلمنامه روز واقعه از زمان نوشته‌شدن تا جلوی دوربین‌رفتن، مسیری طولانی را طی کرد و می‌توان گفت این فاخرترین محصول سینمای ایران درباره عاشورای حسینی است که در بارش توافقی جمعی به‌عنوان اثری موجه وجود دارد. رستاخیز هم به واسطه حساسیت‌های موجود و مسئله همچنان حل‌نشده نمایش چهره شخصیت‌های برجسته مذهبی (مشخصاً حضرت عباس و حضرت علی اکبر) سال‌ها پشت خط اکران ماند.

ظرفیت‌های نمایشی

این تحلیل شهرنیز دربارۀ چالش‌ها و البته ظرفیت‌های تولیدات عاشورایی است: «واقعۀ عاشورا، مهم‌ترین حادثۀ دینی در طول تاریخ برای مردم این سرزمین است و صحت این مدعا را از شکل رفتار مردم در کوچه و خیابان می‌توان دریافت. جامعه ایران موقعیتی مبدلی برانگیزتر از عاشورا نمی‌شناسد و انس تربیتی مردم با امام حسین(ع) باعث می‌شود ارتباط گرفتن بیننده با آثار عاشورایی تقریباً تضمین شده باشد. به‌طور کلی، بیشتر مخاطبان ایرانی سینما دل در گرو قصه‌ها دارند و طرح

شهرهای بزرگ و دارای قدمت تعزیه‌خوانی تالسیس شود اما هیچ اتفاقی نیفتاد. اگر فکری به حال تعزیه و تعزیه‌خوانان نکنند به گمانم نسل آخر تعزیه هم از بین خواهد رفت. نمی‌گویم که تعزیه‌ای در آینده نخواهیم داشت، بلکه اگر تعزیه‌ای هم اجرا شود به سبب نبود آموزش و حتی پژوهش در این زمینه تعزیه‌های تصنعی خواهد بود که اصالت گذشته را ندارد.»

اصالتی که بدون آموزش از بین می‌رود

از دیگر موضوعاتی که به آن اشاره می‌شود، نبود آموزش و پژوهش در زمینه تعزیه و تعزیه‌خوانی است. عزیزی در این‌باره توضیح می‌دهد: «زمانی تصمیم بر این بود که دانشگاه هنر و معماری و سوره چند واحد تعزیه را وارد در س‌های دانشگاهی رشته هنر شخصی شود و وزارت ارشاد و مدیریت مرکز هنرهای کنتد تا دانش‌جویان با این هنر آشنا شوند اما هیچ اتفاقی نیفتاد. در هر حال حیات و ممات تعزیه تنها به حمایت سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی وابسته است. اگر وزارت ارشاد بتواند محلی برای تعزیه ایجاد کند و اگر بودجه به انجمن بدهد ما هم می‌توانیم روی پای تعزیه‌بایستیم. مردم به تعزیه و تعزیه‌خوانی علاقه‌مند هستند و از قدیم تا به امروز در مناسبات مذهبی شرکت کر داند. علاقه‌مندان به تعزیه چه از بعد هنری و چه دینی علاقه‌مند به این هنر هستند. امیدوارم با توجه به نگرش مثبت وزارت ارشاد و مدیریت مرکز هنرهای نمایشی تصمیمات خوبی برای تعزیه ایران گرفته شود.» به گفته عزیزی علاوه بر شناخت ملی نسل جدید از تعزیه و تعزیه‌خوانی، حمایت از این هنر دینی باعث می‌شود که تعزیه‌های تاریخی نیز معمولاً به‌یادماندگی اجرا تعزیه بپردازند و همین اجرا باعث شناخت مردم از فرهنگ و تمدن ایرانی – اسلامی می‌شود. عزیزی اضافه می‌کند: «یکی از نمونه‌های اجرای تعزیه در کشور فرانسه بود که خاطرم هست پیتربروک و ران کلود کریر وقتی تعزیه را دیدند، درباره‌اش صحبت کردند. به‌طور حتم اگر تعزیه حمایت نشود، پرونده‌اش به‌زودی زود در ایران بسته می‌شود.»

چالش‌های تولیدات عاشورایی در سینمای ایران

سینما و شمایل‌های مذهبی

عرصه فرهنگ، جایگاه سینما را به‌رسمیت نمی‌شناسند و تفاوت جدی بین سریال و فیلم قائل نیستند. شاید به‌همین علت باشد که طراحان فرهنگ و رسانه در ایران ترجیح می‌دهند اصل را بر کمیت بگذارند و به‌جای صرف هزینه برای تولید یک فیلم دوساعته، تمرکز خود را بر اختصاص بودجه سه چهاربرابری و در عوض تولید یک‌سریال چندده‌قسمتی بگذارند تا ساعات بیشتری محصول نمایشی تولید شود. تعداد بازیگران نیز معمولاً به‌یادماندگی موضوع عاشورا، در مقایسه با سینما، نشان‌دهنده آن است که تلویزیون در این عرصه چندان ضعیف ظاهر نشده، اما سینما اساس رسانه‌ای متفاوت است و دایره مخاطبانش را هرگز نمی‌توانیم با تلویزیون مقایسه کنیم. از نظر تبارشناسی مخاطبان سینما، به‌نظر می‌رسد که هواداران پرده نقره‌ای به‌طور کلی تمایل چندانی به تماشای فیلم‌های تاریخی در سالن سینما ندارند. برخی تحلیل‌گران عرصه فرهنگ این بی‌توجهی را به‌پای تپ‌شخصیتی طبقه علاقه‌مندبه سینمایی‌نویسند.درحالی‌که علت‌یابی دقیق‌تر نشان می‌دهد سیاست‌های فرهنگی باعث شرایط کنونی شده است. تجربه دهه‌های گذشته به مخاطب سینمای ایران آموخته که بهتر است فیلم‌های تاریخی را در سالن سینما تماشا نکنند، زیرا این آثار معمولاً خیلی زود از تلویزیون سسر درمی‌آورد و به‌سادگی در دسترس خواهند بود. کیفیت فنی و هنری فیلم‌های تاریخی نیز معمولاً به‌شکلی است که مخاطب را ناامید کرده یا دست‌کم مردم را به این نتیجه رسانده است که تماشای این آثار روی پرده عریض سینما مزیت چندانی ندارد. شاید ۲۰۰۳ فیلم اولی که در دهه جدید به‌محورت واقع‌ه عاشورا تولید می‌شوند، فروش عیبی را در گیشه به‌نیت نرسانند اما بی‌شک یک سیاست‌گذاری بلندمدت و تولید چند فیلم برخوردار از کیفیت اجرایی ممتاز، می‌تواند یک گونه بومی بی‌ماند را به سینمای ایران اضافه کند. پیش از هر چیز، مخاطب ایرانی باید متقاعد شود که تماشای فیلم‌های خوش‌ساخت با موضوعات تاریخی و مذهبی وی پرده سینما ارزشمندتر از دیدن آنها در نمایشگرهای خانگی است.

همیشه‌ری

شهادت حضرت مسلم

منبع: قنقام زخار و مصمص تبار

ابن اشعث گفت همانا پنداشته که مرا به جنگ بقالی از بقلان کوفه فرستاده است پس بکر بن حمران الاحمری شمشری بر آن جناب زد که لب بالا و دو دندان او بینداخت. آن حضرت هم در آن گرمی ضربتی بر سر بکر زد که زخمی سخت برداشت و باز شمشیری بر کتف او فرود آورد که نزدیک بود سینه آن ملعون شکافته شود. کوفیان از آن ضربت و شجاعت خائف شده بر بام‌بار آمده آتش در نی زده سر مبارکش می‌ریختند و سنگباران می‌نمودند. حضرت همچنان با شمشیر آتشبار دشمنان را دفع می‌کرد. محمد ابن اشعث گفت‌ای مسلم خویشتن را به مهلکه مینداز و بر جان خویش ببخشی که در امانی. حضرت فرمود بر امان شما اعتماد و بر ایمان شما اعتقاد نتوان کرد که بسی غدار و مکار مردمانید. و همچنان گرم قتال و جدال بوده و رجز که حمران بن مالک ختمعی راست می‌خواند.

رشادت حضرت مسلم

محمد بن اشعث گفت تو را فریب ندهم و دروغ نگفتم هراس مکن که اینان با تو پسر عمند و آسیبی نرسانند. و مسلم همچنان مشغول جدال بوده چندان که از تعب حملات متواتره و کثرت جراحات شمشیر و سنگ که بر بدن آن داده بنشست محمد ابن اشعث پیش آمده عرض امان کرد و دیگر رومایز بدین قول همدستان شدند عمرو بن عبیدالله بن عباس السلمي گفت (لا تاق له فی هذا ولا جمل) مرا بدین امان دادن کار نیست مسلم گفت اگر نه این تأمین بود خویشتن تسلیم نمی‌کردم.

در لهوف آورده که مسلم قبول امان نفرموده با وجود جراحات کثیره جنگ می‌کرد. مخدولی از پشت سر نیزه زد چنان که آن جناب روی در افتاد. آنگاه او را باگرفتند و استری آوردند تا سوار شده اطراف او گرفته شمشیر او بکشیدند و به قولی محمد ابن اشعث خود آن شمشیر بگرفت.

مسلم بن عقیل امارات مکر و خدعیت مشاهده نموده فرمود: ان الله و انالیه راجعون.

هذا اول القدر و بگریست محمد گفت که تو بریمی نباشد (عمرو بن عبیدالله ابن عباس گفت آن کس که به کاری بزرگ اقدام کند، آنچنان که تو کردی چون گرفتار محنتی ششود گریه نکند. این چنین که همی گریی مسلم گفت بر خویشتن نمی‌گرم و از کشتن یک‌نا دارم و لیکن این گریستن بر غریبی و مظلومی حضرت ابو عبدالله الحسین(ع) است آنگاه روی به عبدالله و از آن گرانده پرسید: چنین می‌بینم که از عهده امان تقصی نتوانی نمود و حضرت امام امروز با فردا از مکه معظمه بدین طرف توجه خواهد فرمود. باری کسی بفرست تا از زبان من این حالت عرضه دارد که پسر عم تو عصمت و ساعتی دگر شهید باشد. حالی با اهل بیت عصمت و طهارت مراجعت فرمای و تمویهات کوفیان مپذیر که حضرت امیرالمومنین(ع) دوری ایشان را به قتل و موت خویش ارزو می‌فرمود. محمد ابن اشعث گفت این پیغام بده امامت تبلیغ کنم و عبیدالله را از آن امان که داده‌ام بگویم. آنگاه سبقت کرده نزد عبیدالله رفت و داستان بکرین حمران و امان را باز اند. عبیدالله گفت تو را با امان چکار بود.

آورده‌اند که محمد بن اشعث ایاس بن عثل الطایی را با عریضه به عبدالله از حضرت فرستاد و ایاس در زباله به خدمت امام ناس مشرف شده مراتب باز گفت حضرت فرمود کل ما قدر نازل و عبدالله تحتسب أنفسنا و فساد امتنا آنچه خداوند مقدر فرموده البته خواهد شد و من بر شهادت خویشستن و فساد امت از خدای اجر می‌طلبم چون مسلم بن عقیل را به در دارالاماره آورد انتظار اذن می‌برند بر آن جناب تشنگی غلبه کرده کوزه آبی نهاده دید شربتی آب طلبید مسلم بن عمرو باهلی نزدیک آمده گفت نیکو آب گوارایی است و لکن تا طعم گرم نجششی این آب نوشی.

کاسه‌ای که برخون شد

حضرت فرمود وه چه سستیزه روی و ناخوش سخن و سخت دل مردمی که تا تویی باگویی که تا خود که ای؟ باهنی ملعون گفت من آن کسم که حق بشناختم و نواکنار داشتی و امام خویشتن نصیحت کردم ترا نیت صافی نبود و اطاعت نمودم و تو عصیان ورزیدی. حضرت فرمود لا مک التکل یا بن الباهله بخلود ححیم و شرب ححیم تو خود اولی‌تری عمرو بن حرث غلام خود را گفت تا کوزه آب و قدحی آورد هر بار که قدح نزدیک دهان بردی پر از خون شدی سویم بار دندانهایش در قدح فرو ریخت. تشنه کمال کاسه را گذاشته گفت اگر مقدر بودی این آب بخوردم. در آن حال ابن زیاد مسلم را به اندرون قصر طلبید و مسلم بر آن ملعون سلام نکرد یکی از عوانان گفت چون است که بر امیر سلام ندادی؟ مسلم گفت او را بر من امارتی نیست. و نیز چون مرا بخواهد کشتن این سلام را چه بریزی باشد و اگر زننده گذارد بسنی سلام بدهم این زیاد گفت باک مدار که در هیچ حال تو را خلاصی نباشد مسلم گفت‌ای بسا شسرب‌تر از تو که نیکوتر از مرا کشته است باری بگذار تا وصیت کنم.

عبیدالله اجازه داد مسلم از تمامت قریشیان عمر بن سعد ابن ابی قحاص را دید که نشسته است، روی بدو آورده گفت مرا با او قرات و نسبت است و حاجتی پنهان دارم که انجام آن فریضه تو باشد این سعد از استماع آن امتناع ورزید ابن زیاد گفت ببین تا چه می‌گویم مسلم گفت در این شهر هفتصد درهم قرش زارم دره و شمشیر من بفروش و وام من بگذار و نیز چون مرا بکشند بدن من بستان و به خاک بسیار و دیگر اینکه من از بیعت و اطاعت کوفیان به خدمت حضرت امام عرضه کردم و بدین صوب نهضت فرموده امست، می‌یاید کسی بفرستی تا فسیح عزیمت فرماید. آنگاه ابن سعد نزد عبیدالله آمده آنچه شنیده بود باز گفت ابن زیاد گفت وصیت او پنهان کن امین هر گز خیانت نکند و باشد که خائنان را امین شمراند و به قولی گفت و لکن قد ائتمن الخائن. و در عقد الفرید آورده که چون مسلم ابن وصایا بگذاشت عمرو بن سعید خواست تا با ابن زیاد آشکارا بگرید آن ملعون گفت اسرار عمرزاده خویش کتمان نمای گفت کار از آن عظیمتر است که بتوان پنهان داشت چه حضرت امام حسین(ع) با نود نفر به جانب کوفه می‌آید او مرا وصیت کرده تا بنویسم هم از او رجوع فرماید.